

[Kurt Hansen]

arbejdsministeren ganske konkret: i hvor stor udstrækning mener arbejdsministeren at arbejdsgiverne lukrerer på og misbruger dagpengesystemet i forhold til de korttidsarbejdsløse på den led, at de er tilknyttet virksomheden igennem f. eks. skjult arbejdsfordeling eller løfte om at komme tilbage, når der viser sig noget? Det er en mulighed, som arbejdsgiverne har, og det er min opfattelse, at arbejdsgiverne benytter sig af dette i stor udstrækning. Det er for mig at se en form for misbrug af dagpengene fra arbejdsgiverside. Jeg kunne godt tænke mig at høre arbejdsministerens bud på, hvor mange korttidsarbejdsløse der egentlig sådan i et eller andet omfang er tilknyttet en virksomhed eller har nogle aftaler med en arbejdsgiver om at kunne komme tilbage.

Hr. Bolvig ville godt være med til at stramme vægringsreglerne. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Bolvig, hvad grundlaget er for, at de radikale er i stand til på nuværende tidspunkt at sige, at vægringsreglerne skal strammes. De er blevet strammet særdeles meget inden for de sidste 3 år. Det kan godt være, at det ikke er nok for hr. Bolvig. For 4-5 år siden var der meget få karantæner alt i alt; i dag er der hundreder og atter hundreder af karantæner, som rammer mange arbejdsløse aldeles uretfærdigt og urimeligt.

Hr. Bolvig ridsede ligeledes en række foranstaltninger op, som han mente burde foretages som et led i at gøre noget imod arbejdsløsheden. Der var en detalje, der bemærkelsesværdigt var udeladt, nemlig at man kunne lave et forbud mod overarbejde. Hvorfor er den udeladt, hr. Bolvig? Det er jo den, som det radikale venstres arbejdsmarkedspolitiske ordfører har talt så meget for de sidste 3 år.

Generelt opsummerende vil jeg sige om forslaget: vi er imod det og betragter det som en nedskæring. Det kan vi naturligvis ikke gå ind for, for som jeg tidligere nævnte, mener vi, at arbejdsløshed er aldeles uforskyldt. Arbejdsløshed hænger sammen med det økonomiske system, vi lever under. Man skal have fuld dækning, når man bliver nægtet arbejde her i samfundet.

Poul H. Møller (KrF):

Det hedder i bemærkningerne til dette forslag, at det skal medvirke til at tilskynde de ledige til at søge beskæftigelse. Det må altså opfattes som et led i paradoksproblemets bekæmpelse. Intentionen synes vi er i orden, men det ligger lidt anderledes med hensyn til forslagets indhold. Man vil give den arbejdssøgende en periode på 4-6 måneder, hvilket, siges der, skulle være tilstrækkeligt for den ledige til at søge - og altså også finde - nyt job eller også omstille sin økonomi til et lavere niveau. Dette lavere niveau er altså tænkt at skulle være 90 pct. af mindstebetalingen. Det er også erkendt i bemærkningerne, at der her er tale om et drastisk fald i understøttelsen, hvad jeg er enig med forslagsstillerne i. Måske er det også for drastisk. Vi må trods paradoksproblemets erkendte tilstedeværelse gøre os klart, at en del blandt de mange arbejdsledige ikke i løbet af nogle få måneder har mulighed for at få et job. Det gælder vel i dag først og fremmest en del faglærte. Over for sådanne tror jeg forslaget vil være alt for drastisk.

Kristeligt folkeparti tror, som det også er sagt af andre ordførere her, snarere, man bør sætte ind over for dem, der vægrer sig ved at tage anvist arbejde, idet sådanne bør have deres dagpenge reduceret efter hver vægning, hvorved man nok bedre vil kunne bekæmpe ondet, altså paradoksproblemet, end ved som her at skære alle over én kam.

Kristeligt folkeparti må erkende, at vi har betænkeligheder over for dette forslag, men vi vil da gerne medvirke til en drøftelse i udvalget af forslaget.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet skal ikke underkende, at man kan læse dette forslag med briller, der gør, at man må se meget ondt i forslaget. Men selve den omstændighed, at centrum-demokraterne sætter et alvorligt spørgsmålstejn ved det rimelige og fornuftige i det nuværende arbejdsløshedsforsikringsssystem, synes jeg man må anerkende som noget positivt. Der er ikke spor odiøst i at sætte et sådant spørgsmålstejn, tværtimod er det velbegrundet at gøre det. Retfærdigheden og hensigtsmæssigheden i det nuværende system er ikke ligefrem krystalklar ud fra enhver indgangsvinkel.